

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

... (hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage (hierna: de voorzieningenrechter) van 17 februari 2010 in
zaak nrs. 10/4430 en 09/38180 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 28 januari 2010 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 februari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). Gezien de korte termijn tussen het besluit op bezwaar van 28 januari 2010 en de behandeling ter zitting op 4 februari 2010 van haar verzoek om een voorlopige voorziening te treffen hangende de bezwaarfase, de omstandigheid dat nog slechts sprake was van een pro forma-beroepschrift en haar nog geen termijn was gesteld de beroepsgronden aan te vullen, heeft de voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, aldus de vreemdeling.

2.1.1. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Awb, voor zover van belang, doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift.

Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en hij van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 6:5, eerste lid, van de Awb, voor zover van belang, bevat het beroepschrift de gronden van het beroep.

Ingevolge artikel 6:6, van de Awb, voor zover van belang, kan het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000,

voor zover hier van belang, bedraagt, in afwijking van artikel 6:7 van de Awb, de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken.

2.1.2. Op 27 oktober 2009 heeft de vreemdeling bezwaar gemaakt tegen het besluit van 15 oktober 2009 waarbij de aanvraag om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, is afgewezen. Op dezelfde dag heeft zij een verzoek als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, ingediend. Bij brief van 11 januari 2010 heeft de griffier van de rechtbank de vreemdeling laten weten dat het verzoek op 4 februari 2010 door de rechtbank ter zitting zal worden behandeld. Op 28 januari 2010 heeft de staatssecretaris het besluit op bezwaar genomen. Op 3 februari 2010 heeft de vreemdeling beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld tegen dit besluit en daarbij verzocht om uitstel van de zitting opdat zij de beroepsgronden kon indienen; tevens heeft zij laten weten ter zitting niet aanwezig te zijn. In de aangevallen uitspraak heeft de voorzieningenrechter het op 27 oktober 2009 ingediende verzoek ingevolge artikel 8:81, vijfde lid, van de Awb, gelijkgesteld met een verzoek dat wordt gedaan hangende het beroep bij de rechtbank, dit verzoek afgewezen en met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, het beroep ongegrond verklaard.

2.1.3. Door niet slechts uitspraak te doen op het verzoek om een voorlopige voorziening maar tevens toepassing te geven aan artikel 8:86, van de Awb, terwijl de vreemdeling nog geen beroepsgronden had ingediend en haar – nog – geen termijn was geboden dat verzuim te herstellen, heeft de voorzieningenrechter, gelet op de feiten en omstandigheden van dit geval, ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 8:86 van de Awb. De grief slaagt.

2.2. Gelet hierop behoeft hetgeen overigens in hoger beroep is aangevoerd geen bespreking. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de beslissing omtrent de proceskosten in hoger beroep reserveren tot de einduitspraak van de rechtbank die ook over deze proceskosten zal dienen te oordelen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage van 17 februari 2010 in zaak nr. 10/4430;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen kosten vast op € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro) en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten;
- V. gelast dat de minister van Justitie aan de vreemdeling het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 224,00 (zegge: tweehonderdvierentwintig euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. B. van Wagtenonk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

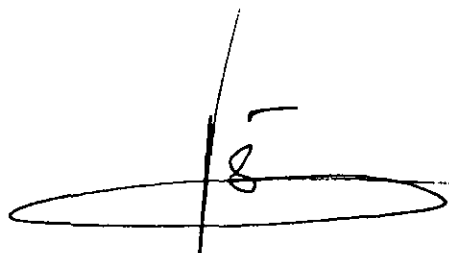
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2010

238.
Verzonden: 6 juli 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

H

uitspraak

VOORZIENINGENRECHTER VAN DE RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 3

Regnr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

UITSpraak ingevolge de artikelen 8:84 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

in het geding tussen

verzoekster, V-nummer   woonplaats kiezende ten kantore van haar
gemachtigde, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,

en

de staatssecretaris van Justitie, verweerder.

I PROCESVERLOOP

Verzoekster stelt te zijn geboren op   en de Chinese nationaliteit te bezitten. Bij schrijven van 17 april 2008 heeft zij een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), met als doel 'uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (EVRM)'.

Op deze aanvraag is door verweerder op 17 april 2008 afwijzend beslist. Verzoekster heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 25 augustus 2008 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Verzoekster heeft bij schrijven van 2 september 2008 tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 18 juni 2009 meegedeeld dat de besluiten van 17 april 2008 en 25 augustus 2008 zijn ingetrokken, waarna verzoekster het beroep heeft ingetrokken.

Bij besluit van 15 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag van 17 april 2008 wederom afgewezen. Verzoekster heeft tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend. Bij schrijven van 19 oktober 2009 heeft verzoekster de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht een voorziening te treffen.

Bij besluit van 28 januari 2010 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van verzoekster ongegrond verklaard. Verzoekster heeft tegen het bestreden besluit op 3 februari 2010 beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 8:81, vijfde lid, van de Awb wordt het verzoek om voorlopige voorziening van 19 oktober 2009 gelijkgesteld met een verzoek dat wordt ingediend hangende het beroep van 3 februari 2010. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Reynr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

2

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 4 februari 2010. Verzoekster en haar gemachtigde zijn niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. P.P. Zweedijk.

II OVERWEGINGEN

1 Ingevolge artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien het verzoek wordt gedaan indien beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, van de Awb nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

2 Bij fax van 3 februari 2010 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht de inhoudelijke behandeling van het onderhavige verzoek aan te houden zodat verzoekster de gronden van het beroep kan aanvullen. Verzoekster heeft hierbij aangegeven dat zij noch haar gemachtigde ter zitting zullen verschijnen.

De voorzieningenrechter overweegt dat hij, gelet op het feit dat het bestreden besluit grotendeels gelijklopend is aan het primaire besluit en het feit dat verzoekster niet heeft aangegeven welke ten opzichte van het bezwaar aanvullende standpunten zij met de beroepsgronden wenst in te nemen, geen aanleiding ziet voor inwilliging van dit verzoek. Hierbij is tevens van belang dat verzoekster door zo kort voor de zitting om aanhouding te verzoeken onder gelijktijdige aanzegging dat zij, noch haar gemachtigde, zal verschijnen, het risico neemt dat de rechtbank de zaak buiten haar aanwezigheid op zitting behandelt. Het feit dat verweerder in een eerdere brief van 28 januari 2010 heeft aangegeven zich niet tegen aanhouding voor aanvulling van de beroepsgronden te verzetten, maakt dit niet anders.

3 Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor een vrijstelling van het vereiste van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) op grond van artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule.

Daartoe heeft zij - samengevat - aangevoerd dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste in strijd is met artikel 8 van het EVRM omdat verzoekster gescheiden zou worden van haar zoon dan wel als haar zoon met haar meegaat naar China, haar zoon gescheiden wordt van zijn vader. Verzoekster heeft tevens een beroep gedaan op de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 31 januari 2006 inzake Rodrigues da Silva en Hoogkamer (JV 2006/90).

Verzoekster stelt dat er sprake is van inmenging in de uitoefening van het recht op gezinsleven nu aan verzoekster het mvv-vereiste wordt tegengeworpen terwijl zij al geruime tijd gezinsleven uitoefent met haar zoon en partner.

Verzoekster heeft voorts aangevoerd dat zij niet terug kan keren naar China omdat zij bang is dat haar ex-man haar iets zal aandoen. Verzoekster stelt dat het standpunt van verweerder dat het buurcomité in de plaats van herkomst hulp kan bieden, geen enkele garantie biedt en dat dit standpunt tegenstrijdig is met het rapport van de UK Home Office Country Report van 30 april 2007. Ook stelt verzoekster dat van haar niet verwacht kan worden dat zij zich vestigt op een andere plek in China omdat zij niet weet hoe zij, voor de duur van de procedure, woonruimte zou kunnen bemachtigen en hoe zij zich in leven moet houden. Verzoekster stelt dat asielgronden in het kader van artikel 8 van het EVRM kunnen worden meegewogen.

Regnr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

3

Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat in het kader van de belangenafweging meer gewicht wordt toegekend aan het economisch belang van Nederland nu de partner van verzoekster over onvoldoende middelen beschikt, voert verzoekster aan dat verweerder in dit kader heeft miskend dat verzoekster ook zelf inkomsten zal gaan genereren zodra haar verblijf in Nederland is gelegaliseerd.

Verzoekster heeft daarnaast aangevoerd dat verweerder ten onrechte niet de belangen van alle gezinsleden tezamen heeft afgewogen tegen de belangen van de Nederlandse staat. Tot slot stelt verzoekster dat het bestreden besluit in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

4 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoekster niet beschikt over een geldige mvv, niet een van de vrijstellingsgronden van artikel 17 van de Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 van toepassing is en er voorts geen gronden zijn toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 (de hardheidsclausule).

5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder 1, van het Vb 2000 blijft uitzetting achterwege, indien uitzetting in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan de Minister het eerste lid van dat artikel buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

5 De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Door partijen wordt niet betwist dat er sprake is van familie- of gezinsleven tussen verzoekster en haar zoon, geboren op _____ en haar partner, _____ geboren op _____.

Volgens vaste jurisprudentie is echter geen sprake van inmenging in de uitoefening van het recht op gezinsleven als het bestreden besluit er niet toe strekt de vreemdeling een verblijfsstitel als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 te ontnemen die hem tot uitoefening van het familie- en gezinsleven hier te lande in staat stelde. Nu verzoekster niet rechtmatig in Nederland verbleef toen het familie- of gezinsleven aanving, heeft verweerder in zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van inmenging.

Als geen sprake is van inmenging, rijst de vraag of zich zodanige feiten en omstandigheden voordoen, dat uit het recht op respect voor het gezinsleven niettemin voor verweerder de positieve verplichting voortvloeit aan de vreemdeling verblijf hier te lande toe te staan. Ter beantwoording van de vraag of er een positieve verplichting bestaat, dient een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging te worden gemaakt waarbij aan de Nederlandse Staat een zekere beoordelingsvrijheid toekomt, en waarbij een redelijk

Regnr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

4

evenwicht ("fair balance") moet worden bereikt tussen de individuele belangen van betrokkenen enerzijds en het algemeen belang anderzijds.

Verweerder heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter in het bestreden besluit de vereiste, op de zaak toegespitste, belangenafweging gemaakt, en heeft voldoende gemotiveerd waarom de weigering van vrijstelling van het mvv-vereiste in dit geval niet in strijd is met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM.

Verweerder heeft hierbij in redelijkheid in aanmerking kunnen nemen dat verzoekster nimmer rechtmatig in Nederland heeft verbleven, zonder mvv is ingereisd en zij en haar partner wisten of redelijkerwijs hadden kunnen weten bij de stichting en intensivering van het gezinsleven dat het verblijf van verzoekster in Nederland niet rechtmatig was. De gevolgen van de door verzoekster gemaakte keuzes, waaronder het feit dat verzoekster dan wel haar partner wellicht zal worden gescheiden van hun zoon bij het indienen van een mvv-aanvraag in China, dienen dan ook voor haar eigen verantwoordelijkheid te komen. Verweerder heeft daarnaast terecht overwogen dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

Ten aanzien van verzoeksters beroep op de uitspraak van het EHRM van 31 januari 2006 inzake Rodrigues da Silva en Hoogkamer, overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep niet slaagt. Blijkens deze uitspraak zal indien sprake is van illegaal verblijf slechts in zeer uitzonderlijke situaties sprake zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. In de betreffende zaak waren de ouders van het kind gescheiden, was het gezag over het kind toegekend aan de Nederlandse vader en was er een omgangsregeling getroffen. Deze naar het oordeel van het EHRM bijzondere omstandigheden doen zich in het geval van verzoekster niet voor. Reeds hierom is de enkele verwijzing naar de genoemde uitspraak onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

Met betrekking tot verzoeksters stelling dat zij niet kan terugkeren naar China vanwege de problemen met haar ex-man, overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder deze grond terecht heeft aangemerkt als een asielgerelateerde grond. Asielgerelateerde gronden worden alleen in het kader van een asielaanvraag beoordeeld en staan derhalve in de onderhavige procedure niet ter beoordeling (vergelijk de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 3 december 2003 (JV 2004/50)). Ook de stelling dat verweerders standpunt dat het buurtcomité in de plaats van herkomst bescherming kan bieden geen steun vindt in het rapport van de UK Home Office Country Report van 30 april 2007, dient derhalve in een asielprocedure worden te worden beoordeeld. Asielgerelateerde aspecten kunnen alleen in bijzondere situaties in een belangenafweging als de onderhavige aan de orde komen, zoals in het geval het voor één of meer betrokkenen onmogelijk is asiel aan te vragen (bijvoorbeeld kinderen met de Nederlandse nationaliteit). Dit is in het onderhavige geval niet aan de orde.

Ook de stelling van verzoekster dat zij zich niet elders in China zou kunnen vestigen omdat zij niet weet hoe zij, voor de duur van de procedure, woonruimte zou kunnen bemachtigen en hoe ze zich in leven moet houden, slaagt niet. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen overwegen dat gelet op de leeftijd van verzoekster en het feit dat zij het grootste gedeelte van haar leven in China heeft gewoond, van verzoekster verwacht mag worden dat zij gedurende haar verblijf in het kader van een mvv-aanvraag zichzelf staande kan houden.

Regnr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

5

Aan de stelling dat verzoekster wanneer zij legaal verblijf heeft, zal kunnen gaan werken en niet ten laste van de openbare kas zal komen, temeer nu zij hietoe reeds een aanbod heeft gehad, hoefde verweerder niet meer belang toe te kennen dan hij heeft gedaan.

Er is voorts geen aanleiding voor het oordeel dat de belangen van de zoon en partner niet of onvoldoende zijn meegewogen.

In het onderhavige geval heeft verweerder zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat tegenwerping van het mvv-vereiste niet in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

8 De voorzieningenrechter overweegt voorts dat blijkens B1/4.1.1 van de Vc 2000 van de bevoegdheid om de hardheidsclausule toe te passen slechts in zeer bijzondere gevallen gebruik zal worden gemaakt.

Met verwijzing naar de jurisprudentie van de AbRS overweegt de voorzieningenrechter dat de hier bedoelde bevoegdheid van verweerder discretionair van aard is en toepassing ervan beperkt kan blijven tot uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien (zie de uitspraak van 2 november 2005 (JV 2005/472)).

De weigering van verweerder om in een bepaald geval toepassing te geven aan de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 zal dan ook de toetsing in rechte slechts dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat verweerder bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten (zie de uitspraak van de AbRS van 9 december 2003 (JV 2004/63)).

Gelet op hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepasselijkheid van het mvv-vereiste niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Geen van de door verzoeker naar voren gebrachte argumenten zijn van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, kan verzoeksters beroep op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet slagen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het bestreden besluit deugdelijk is gemotiveerd en dat alle betrokken belangen zorgvuldig zijn afgewogen. Dat de ingetrokken besluiten deels dezelfde overwegingen bevatten, doet hier niet aan af.

9 Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

10 Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van zaak, dient het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, ongegrond te worden verklaard.

11 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Regnr.: AWB 10/4430 BEPTDN en AWB 09/38180 BEPTDN

6

12 De voorzieningenrechter acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III BESLISSING

De voorzieningenrechter:

RECHT DOENDE:

- 1 verklaart het beroep inzake AWB 10/4430 BEPTDN ongegrond;
- 2 wijst het verzoek inzake AWB 09/38180 BEPTDN af.

Aldus vastgesteld door mr. D. Biever, in tegenwoordigheid van de griffier mr. S.J.T. Pruijn.

Uitsproken in het openbaar op 17 februari 2010.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op:

17 FEB. 2010

H

Collet Advocaten Rotterdam

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam
Telefoon: 00 31 10 2707909
Telefax: 00 31 10 2707900
info@colletinternational.com

Raad Van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 MRT 2010	
ZAAKNR.	201002662/1/02
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: 070-3651380

Inzake: / HB
Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH
Uw referentie:
Behandeld door: M.A. Collet
Direct email: hilwig@colletinternational.com

Rotterdam, 17 maart 2010

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging wordt niet aangevraagd)

Edelachtbaar College,

Tot mij wendde zich mevrouw hierna 'mw. , geboren INDnr. 0502140373, vnr. van Chinese nationaliteit, met het verzoek haar belangen te behartigen.

Mw. heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in de vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Mw. is woonachtig te , maar kiest woonplaats op mijn kantooradres aan de Mathenesserlaan 195 te (3014 HB) Rotterdam.

Mw. kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage d.d. 17 februari 2010 (bijlage 1), verzonden op 17 februari 2010. Vandaar dat zij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep instelt.

Hierbij verklaar ik, mr. E.B. Hilwig, advocaat te Rotterdam, door mw. bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, van 17 februari 2010 met de kenmerken AWBnrs 10/4430 BEPTDN en 09/38180.

Pagina: 2/10

Uw referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010.

Grievan

Grief 1: Ten onrechte overweegt de Rechtbank in R.O. II.2:

(...)

De voorzieningenrechter overweegt dat hij, gelet op het feit dat het bestreden besluit grotendeels gelijklopend is aan het primaire besluit en het feit dat verzoekster niet heeft aangegeven welke ten opzichte van het bezwaar aanvullende standpunten zij met de beroepsgronden wenst in te nemen, geen aanleiding ziet voor inwilliging van dit verzoek. Hierbij is tevens van belang dat verzoekster door zo kort voor de zitting om aanhouding te verzoeken onder gelijktijdige aanzegging dat zij, noch haar gemachtigde, zal verschijnen, het risico neemt dat de rechtbank de zaak buiten haar aanwezigheid op zitting behandelt. Het feit dat verweerder in een eerdere brief van 28 januari 2010 heeft aangegeven zich niet tegen aanhouding voor aanvulling van de beroepsgronden te verzetten, maakt dit niet anders.

De Rechtbank voert twee redenen aan waarom geen gehoor wordt gegeven aan het verzoek om behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening, waarbij onder verwijzing naar 8:86 Awb in de hoofdzaak kan worden voorzien, aan te houden:

1. Het bestreden besluit is grotendeels gelijklopend aan het primaire besluit en verzoekster heeft niet aangegeven welke ten opzichte van het bezwaar aanvullende standpunten zij met de beroepsgronden wenst in te nemen;
2. Verzoeker heeft kort voor de zitting om aanhouding verzocht, onder gelijktijdige aanzegging niet te zullen verschijnen.

Ten aanzien van de specifiek genoemde redenen waarom het verzoek is afgewezen is het volgende van belang.

Ten aanzien van de reden 1):

Appellante is nauwelijks in de gelegenheid gesteld om aanvullende standpunten kenbaar te maken. Per brief d.d. 27 oktober 2009 (bijlage 2) zijn de gronden van het verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Met name werd verwezen naar het bijgevoegde bezwaarschrift van 27 oktober 2009. Bij beschikking d.d. 28 januari 2010 is het bezwaar ongegrond verklaard. Op dezelfde dag heeft verweerder laten weten dat er geen bezwaar bestond tegen aanhouding van het verzoek om een voorlopige voorziening, zodat de gronden van beroep konden worden aangevuld. Op 3 februari 2010 is beroep ingesteld tegen de negatieve beschikking. Op dezelfde dag is de Rechtbank verzocht het verzoek om een voorlopige voorziening aan te houden, zodat de gronden van beroep en van het verzoek om een voorlopige voorziening zouden kunnen worden aangevuld (Bijlage 3). Tussen de beschikking van de IND en de zittingsdatum aangaande het verzoek om een voorlopige voorziening zaten zes dagen.

Hiernaast is van belang dat de Rechtbank ontvangst van het beroep wel heeft bevestigd, overigens op de dag van de zitting, namelijk 4 februari 2010, (Bijlage 4) maar geen herstel verzuim termijn heeft geboden zoals bedoeld in artikel 2.6 (1) Procesregeling vreemdelingenkamers.

Pagina: 3/10

Uw referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010

Ten aanzien van reden 2):

Dat de Rechtbank kort voor de zitting is bericht komt deels omdat appellante de Rechtbank enkel kort voor de zitting kon berichten. De negatieve beschikking dateerde immers van 28 januari 2010. Deels komt dit omdat Appellante niet verwachtte dat de Rechtbank zou beslissen over een vraagstuk waarover geen geschil bestond. Beide partijen waren het erover eens dat de procedure kon worden aangehouden. Nu er sprake was van eensgezindheid van partijen verwachtte mw. niet anders dan dat het verzoek zou worden ingewilligd. Met het oog op de rechtszekerheid van appellante en gezien artikel 6 lid 1 EVRM, namelijk het recht van appellante op een eerlijke procesgang, had de Rechtbank het verzoek moeten inwilligen.

Grief 2

Ten onrecht heeft de Rechtbank in R.O. 10 toepassing gegeven aan artikel 8:86 Awb:

10 Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van zaak, dient het beroep met toepassing van artikel 8:86 van de Awb, ongegrond te worden verklaard.

Uit uw uitspraak van 14 mei 2008, LJN: BD1480, Raad van State, 200706178/1, blijkt het volgende:

"Bepalend is of de informatie die schriftelijk en ter zitting is verkregen van dien aard is dat mag worden aangenomen dat het verrichten van nader onderzoek in dat opzicht geen relevante nieuwe gegevens zal opleveren."

Gezien de korte termijn tussen de beschikking van de IND en de zitting bij de voorzieningenrechter (, het feit dat nog geen herstel verzuim brief aan de gemachtigde van appelante was gezonden) en het feit dat appellante de Rechtbank heeft verzocht om aanhouding van de procedure, zodat de gronden van beroep konden worden ingediend, kon de Voorzieningenrechter er niet vanuit gaan dat het verrichten van nader onderzoek geen relevante nieuwe gegevens zou opleveren. Van belang is hierbij dat het dossier van de Rechtbank aangaande de beroepsprocedure nog niet compleet was. Ook verweerder was nog niet verzocht om de relevante dossierstukken toe te zenden. Onder andere maakte deel uit van het dossier, de brief van 14 december 2009 aan de IND, waarin de gronden van het bezwaar zijn aangevuld en waarin als bijlage een uitgebreide weergave van de hoorzitting bij de IND door gemachtigde van appelante is bijgevoegd (bijlage 5)

In de hierboven aangehaalde uitspraak overwoog de Raad van State onder 2.2.1:

"Nu op verschillende punten onduidelijkheid bestond en niet op voorhand kon worden geoordeeld dat nader onderzoek geen relevante nieuwe gegevens zou kunnen opleveren, heeft de voorzieningenrechter, hoewel hem bij de toepassing van de bij artikel 8:86 verleende bevoegdheid een aanzienlijke vrijheid toekomt, in dit geval dat artikel ten onrechte toegepast. Anders dan waarvan de voorzieningenrechter is uitgegaan, vormde juist de bodemprocedure de gelegenheid

Pagina: 4/10

Uw referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010

om, zo mogelijk, de gewenste helderheid ten aanzien van de hiervoor genoemde punten te verschaffen. Het betoog slaagt."

Ook in casu vormde de bodemprocedure de gelegenheid om de gewenste helderheid te verschaffen. De Rechtbank is hieraan voorbij gegaan, waardoor de uitspraak in strijd met artikel 6 lid 1 EVRM is.

Namens mw. U zou o.a. nog zijn aangedragen dat:

- De belangenafweging door de Staatssecretaris van Justitie, hierna 'Svj' in het kader van artikel 8 EVRM en in het kader van artikel 3.71, vierde lid Vreemdelingenbesluit onvolledig was gebleven (zoals hierna zal worden uitgewerkt onder grieven 6, 7 en 8);
- De belangenafweging door Svj in het kader van artikel 8 EVRM en in het kader van artikel 3.71, vierde lid Vreemdelingenbesluit onjuist is geweest (zoals hierna zal worden uitgewerkt onder grief 3)

Kortom, de bestreden uitspraak is niet op goede ronden genomen, dan wel onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

Deze grief is in het belang van de rechtszekerheid, rechtseenheid en rechtsbescherming.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder II.5:

Verweerder heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter in het bestreden besluit de vereiste, op de zaak toegespitste, belangenafweging gemaakt, en heeft voldoende gemotiveerd waarom de weigering van vrijstelling van het mvv-vereiste in dit geval niet in strijd is met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM.

Verweerder heeft hierbij in redelijkheid in aanmerking kunnen nemen dat verzoekster nimmer rechtmatig in Nederland heeft verbleven, zonder mvv is ingereisd en zij en haar partner wisten of redelijkerwijs hadden kunnen weten bij de stichting en intensivering van het gezinsleven dat het verblijf van verzoekster in Nederland niet rechtmatig was. De gevolgen van de door verzoekster gemaakte keuzes, waaronder het feit dat verzoekster dan wel haar partner wellicht zal worden gescheiden van hun zoon bij het indienen van een mvv-aanvraag in China, dienen dan ook voor haar eigen verantwoordelijkheid te komen. Verweerder heeft daarnaast terecht overwogen dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

De Rechtbank is van oordeel dat Svj in redelijkheid kon concluderen dat het feit dat mw. Li voor indiening van een mvv aanvraag wellicht gescheiden raakt van haar gezinsleden, voor haar eigen verantwoordelijkheid dient te komen.

Deze overweging is onjuist nu wordt gesuggereerd dat er geen belangenafweging plaats dient te vinden. In de beschikking van 28 januari stelt Svj dat er twee typen belangenafweging zijn, namelijk één waarbij het gaat om een eerste toelating en één waarbij het gaat om inmenging.

Pagina: 5/10

LW referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010

Wanneer de belangenafweging in het kader van de eerste toelating vervolgens wordt uitgevoerd stelt SvJ (p.3 beschikking d.d. 28 januari 2010): *"In de eerste plaats wordt overwogen dat betrokkene nimmer rechtmatig in Nederland heeft verbleven en dat zij zonder een geldige mvv Nederland is ingereisd. Dit wordt in haar nadeel gewogen in de belangenafweging."*

De beschikking is op dit punt niet op goede gronden genomen nu het feit dat mw. zonder MVV is binnengereisd twee maal in haar nadeel werkt. Ten onrechte heeft de Rechtbank dit miskend.

Kortom, de aangehaalde uitspraak is niet op goede gronden genomen, dan wel onvoldoende gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

Deze grief is in het belang van de rechtseenheid en rechtsbescherming.

Grief 4

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.5:

Ten aanzien van verzoeksters beroep op de uitspraak van het EHRM van 31 januari 2006 inzake Rodrigues da Silva en Hoogkamer, overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep niet slaagt. Blijkens deze uitspraak zal indien sprake is van illegaal verblijf slechts in zeer uitzonderlijke situaties sprake zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. In de betreffende zaak waren de ouders van het kind gescheiden, was het gezag over het kind toegekend aan de Nederlandse vader en was er een omgangsregeling getroffen. Deze naar het oordeel van het EHRM bijzondere omstandigheden doen zich in het geval van verzoekster niet voor. Reeds hierom is de enkele verwijzing naar de genoemde uitspraak onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

Namens Appellante was in het bezwaarschrift het volgende aangevuld ten aanzien van de aangehaalde uitspraak van het EHRM:

Nogmaals wordt de parallel getrokken met zaak *Rodrigues da Silva and Hoogkamer v. the Netherlands*. In uw beschikking draagt u -ten aanzien van de stelling dat tegenwerping van het mvv-vereiste getuigt van excessief formalisme- het volgende aan:

"Overwogen wordt dat uit een uitspraak van de Raad van State (RvS, 9 november 2007, nr. 200702675/1) blijkt dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste in een concreet geval slechts in uitzonderlijke gevallen schending van artikel 8 van het EVRM zal opleveren, nu de uit het mvv-vereiste voortvloeiende verplichting Nederland te verlaten in beginsel slechts tijdelijk van aard is. Of artikel 8 van het EVRM ook tot vergunningverlening zou moeten nopen, is daarbij nog niet aan de orde."

Pagina: 6/10
Uw referentie:
Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH
Datum: 17-03-2010

In de uitspraak van de Raad van State waarnaar u verwijst ging het allereerst om vrijstelling op basis van de hardheidsclausule. Hiernaast is van belang dat de uitspraak van de Raad van State niet overeenkomstig de lijn is, die uitgezet door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

Ten aanzien van de verwijzing naar de uitspraak Rodrigues geeft u aan dat niet is aangetoond dat er sprake is van een gelijk geval. U lijkt ervan uit te gaan dat enkel was verwezen naar paragraaf 39 van de Uitspraak van het EHRM. De verwijzing was echter naar de gehele uitspraak gedaan, artikel 39 met name.

De parallel tussen de zaak Rodrigues en de onderhavige aanvraag bestaat eruit dat in beide gevallen de aanvraagster een gezin heeft gesticht in Nederland terwijl zij op dat moment geen verblijfsvergunning had.

Het EHRM concludeert dat de houding van de Nederlandse staat om zo veel gewicht toe te kennen aan het feit dat klagster geen geldig verblijfsvergunning had voor Nederland op het moment dat haar dochter werd geboren getuigt van excessief formalisme.

SvJ reageert hierop enkel door aan te geven: " Den enkele stelling dat in beide zaken de aanvraagster een gezin in Nederland heeft gesticht terwijl zij op dat moment geen verblijfsvergunning had, is onvoldoende om een geslaagd beroep op het arrest te doen. Gemachtigde heeft niet aannemelijk gemaakt op welke concrete punten de situatie van betrokkene vergelijkbaar is met de situatie van betrokkenen uit het arrest."

De Rechtbank treedt buiten het geschil en neemt plaats op de stoel van de bestuurder door te verwijzen naar omstandigheden uit de aangehaalde uitspraak die partijen zelf niet hebben aangedragen.

De aangehaalde uitspraak van de Rechtbank is daarom niet op goede gronden genomen.

Deze grief is in het belang van de rechtsbescherming.

Grief 5

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt onder II.5:

Pagina: 7/10
Uw referentie:
Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH
Datum: 17-03-2010

Met betrekking tot verzoeksters stelling dat zij niet kan terugkeren naar China vanwege de problemen met haar ex-man, overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder deze grond terecht heeft aangemerkt als een asielgerelateerde grond. Asielgerelateerde gronden worden alleen in het kader van een asielaanvraag beoordeeld en staan derhalve in de onderhavige procedure niet ter beoordeling (vergelijk de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 3 december 2003 (JV 2004/50)). Ook de stelling dat verweerders standpunt dat het buurtcomité in de plaats van herkomst bescherming kan bieden geen steun vindt in het rapport van de UK Home Office Country Report van 30 april 2007, dient derhalve in een asielprocedure worden te worden beoordeeld. Asielgerelateerde aspecten kunnen alleen in bijzondere situaties in een belangnafweging als de onderhavige aan de orde komen, zoals in het geval het voor één of meer betrokkenen onmogelijk is asiel aan te vragen (bijvoorbeeld kinderen met de Nederlandse nationaliteit). Dit is in het onderhavige geval niet aan de orde.

De Rechtbank overweegt kortom dat mw. zich niet kon beroepen op de vrees voor haar ex-man nu dit een asielgerelateerde grond betrof. In de brief aan verweerder van 14 december 2009 (bijlage 5) is ten aanzien van de 'waterscheiding' tussen reguliere en asielgerelateerde aspecten o.a. verwezen naar een beschikking van de IND d.d. 2 juni 2009 waarin de IND in een reguliere procedure asielaspecten betreft. De IND biedt voor wat betreft deze grond geen specifiek verweer in de beschikking d.d. 28 januari 2010. Wederom treedt de Rechtbank dan ook buiten het geschil door aanvullende argumenten aan te dragen tegen de stellingen van mw. zonder dat Svj dit zelf doet.

In ieder geval is de uitspraak onvoldoende zorgvuldig voorbereid nu de brief van 14 december 2009 door de Rechtbank niet is betrokken bij de beslissing.

De aangehaalde uitspraak van de Rechtbank is daarom niet op goede gronden genomen, dan wel onvoldoende zorgvuldig voorbereid.

Deze grief is in het belang van de rechtsbescherming.

Grief 6

Ten onrechte overweegt de rechtbank als volgt onder II.5:

Er is voorts geen aanleiding voor het oordeel dat de belangen van de zoon en partner niet of onvoldoende zijn meegewogen.

Uit de beschikking blijkt niet dat de belangen van de zoon en partner zijn meegewogen.

De aangehaalde uitspraak van de Rechtbank is dan ook niet op goede gronden genomen.

Deze grief is in het belang van de rechtsbescherming.

Pagina: 8/10

Uw referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010

Grief 7

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.5:

In het onderhavige geval heeft verweerder zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat tegenwerping van het mvv-vereiste niet in strijd is met artikel 8 van het EVRM.

De Rechtbank miskent met deze conclusie het volgende: Appellante heeft in het bezwaarschrift de door verweerder gemaakte belangenafweging inzichtelijk gemaakt en hiernaast de overwegingen van SvJ over de uitkomst van de belangenafweging ontkracht. SvJ is hierop niet specifiek ingegaan waardoor het de argumenten uit het bezwaarschrift overeind blijven. O.a. is problematisch dat verweerder de belangenafweging in het kader van artikel 8 EVRM onvolledig uitvoert door de aangevoerde gronden deels alleen mee te wegen in het kader van de belangenafweging op basis van artikel 3.71, vierde lid Vreemdelingenbesluit (de hardheidsclausule). Verwezen wordt naar het aspect van angst voor de voormalig echtgenoot (p. 4, onderaan, van beschikking op bezwaar). Zoals de Rechtbank overweegt in overweging II.2 van de bestreden uitspraak is het besluit van SvJ grotendeels gelijkloidend aan het primaire besluit.

Grief 8

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.5:

Gelet op hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepasselijkheid van het mvv-vereiste niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Geen van de door verzoeker naar voren gebrachte argumenten zijn van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven.

Ook SvJs belangenafweging in het kader van artikel 3.71, vierde lid Vreemdelingenbesluit is onvolledig geweest, waardoor niet kan worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het vorenvermelde standpunt kon stellen. In de beschikking op bezwaar d.d. 28 januari 2010 is niet gereageerd op de gronden die zijn aangedragen in het bezwaarschrift van 27 oktober 2009.

Kortom, met de aangehaalde uitspraak heeft de Rechtbank miskend dat de beschikking op bezwaar onvoldoende zorgvuldig was voorbereid, dan wel niet deugdelijk gemotiveerd.

Deze grief is in het belang van de rechtseenheid en rechtsbescherming.

Grief 9

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.8:

Pagina: 9/10

Uw referentie:

Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH

Datum: 17-03-2010

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, kan verzoeksters beroep op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet slagen. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het bestreden besluit deugdelijk is gemotiveerd en dat alle betrokken belangen zorgvuldig zijn afgewogen. Dat de ingetrokken besluiten deels dezelfde overwegingen bevatten, doet hier niet aan af.

Gezien al hetgeen hierboven is aangedragen is de aangehaalde uitspraak van de Rechtbank niet op goede gronden genomen, dan wel onvoldoende zorgvuldig voorbereid, dan wel niet deugdelijk gemotiveerd.

Deze grief is in het belang van de rechtseenheid en rechtsbescherming.

Grief 10

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.9:

9 Op grond van het vorenstaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

Gezien al hetgeen hierboven is aangehaald is de aangehaalde uitspraak van de Rechtbank niet op goede gronden genomen.

Deze grief is in het belang van de rechtseenheid en rechtsbescherming.

Grief 11

Ten onrechte overweegt de Rechtbank als volgt onder II.11:

11 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Gezien al hetgeen hierboven is aangehaald is de aangehaalde uitspraak van de Rechtbank niet op goede gronden genomen.

Deze grief is in het belang van de rechtseenheid en rechtsbescherming.

Rechtsgevolgen

Nu de Staatssecretaris geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de beschikking van 28 januari 2010, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot eenzelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3 Awb.

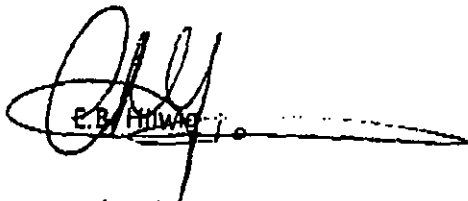
Pagina: 10/10
Uw referentie:
Onze referentie: D081975160206\APPEL EH/EH
Datum: 17-03-2010

Om al deze redenen verzoekt mw. Li u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van 28 januari 2010 te vernietigen.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

E.B. Hilwaag

Bijlage(n):

1. Uitspraak Rechtbank d.d. 17 februari 2010;
2. Brief aan de Rechtbank d.d. 27 oktober 2009;
3. Brief aan de Rechtbank d.d. 3 februari 2010;
4. Brief van de Rechtbank d.d. 4 februari 2010, ontvangstbevestiging;
5. Brief aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst d.d. 14 december 2009.

Collet Advocaten Rotterdam
Mathenesserlaan 195, 3014 HB Rotterdam, Telefoon: 00 31 10 2707909, Telefax: 00 31 10 2707900